

© 19-V-50

Mèxic D.F. 11 de maig del 1950

UBB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

estimats pares: Heu rebut la seva carta del dia
dels corrents. Em temo que, per una colla de cau-
ses, m'he endarrerit novament en la correspon-
dència i que tornaran a estar requintons.

Menys mal que convis que, a l'hora
d'ara, és possible que ja hagin parlat amb la
sempre Palazón, molt simpàtica i comunicativa,
que els explicaria ~~els~~ més cors de nosaltres (i mi-
llor) del que podríem fer-ho per carta. La seva
darrera tarda a Mèxic, en aquesta estada, va pas-
sar-la a casa, en ocasió de celebrar-se el 3er
aniversari del nostre parròqui. Hi havia més de
trenta persones!

Les causes a les quals feia referència
abans, pare, són les derivades de la màquina
septuplica de la qual vauig parlar-li. Ha ha molta
d'un mes que intentem treballar-li, i una successió
de petits contratemps ens dificulta un desenvolup-
ament normal. De primer, el horador automàtic
(mercedor) no funcionava bé. Després, les bines del
rebedor trencaven el paper; més endavant, ens portien
les impressions arrugades. En fi, ha una colla de
dies que ens ha anat de cap, i fins ahir no inici-
em un tiratge més o menys satisfactori.

Amb tot això, m'ha servat el
temps sense adonar-me'n. Ah! la nova adreça del
taller és: Dr. Garibaldigo 209, Mèxic D.F.

be. Tant delo que de la de Barcelona, que és a Ben està el mateix! Que les molestis del Joan no ~~travessen~~ ^{no travessen} persistissin, i que la mare i tots vostres etiquin ben bé.

els afers literaris, aquests dies, se m'han animat. Fa hor, vaig rebre una carta d'en Puig i Feneter comunicant-me la ~~data~~ ^{rehabilitació} de la "Proa" a França i demanant-me un original meu, perquè hi havia interès entre els editors en comptar amb mi com a col·laborador. Martinina que no tinc enllestida la meua novel·la "la ciutat cançada" i, per altra banda, i veu, però, que els boqués ocaïsson molestis la publicació, fora de Catalunya, de "Gall·li i l'home d'eu"? I en cas de no veure-los i seria horrible transmetre'm una còpia de l'original? tot això és en tema de consulta, sense un interès ben determinat. Si advertixo que ni jo mateix tinc la més petita idea de com és la novel·la, ni que hi haura, ni si val la pena de publicar-la ara o mai.

Vaig rebre, també, una carta de Joan Triadú, comunicant-me que havia enllestit una "antologia de contistes catalans", en la qual figuren ~~amb~~ amb tots els honors. Uns dels meus contes seleccionats ("la ratlla i el deng") és, segons Triadú, un dels contes "més originals, més bonics i més ben escrits" que han estat fets en català. Aquest conte, publicat a "la revista de Catalunya", va guanyar un premi en els Jocs Florals de Montpeller, sense que jo hi haguessin també. En Joan Triadú, en el próleg de la seva "antologia", esmenta el nom de

Franz Kafka en parlar de mi. Aquesta obra, segons sembla, serà publicada a finals de l'any (o al més tard el dia) per la "Biblioteca Selecta," de Barcelona.

Tant dolç que algú (quin editor vos-
tè vos meus, pare! lamentant la realització d'una
colla de romans.

Volem lliurar a la senyora Vala-
ria un obsequi per cada un de vos, però el vare
es va quedar sense. Tenim pensat obsequiar-li un
butlletí de bell, a la manera del país, amb les ini-
cials repujades, i no ens el vam tenir a temps. Es-
perarem una altra ocasió.

Ja vaig transmetre a mi en pare i
forat el seu remerciament per haver-lo representat
en el batleig de la Glòria.

Es curiós el que ens diu de la manca
de reserva dels ~~re~~ repatriats. A nosaltres ens passa
el mateix amb els naufragats de Catalunya; no ex-
pliquen res que tingui volta, o bé ho fan a mil-
qs. ¿Serà que hem canviat els uns i els altres i
quan ens retrobem no sabem què dir-nos? Això
m'ha una altra ~~de~~ de les coses tristes que ens han
passat.

Si li és possible, no deixi de ven-
re al Sr. Gonzàlez Porto. Li tinc un especial interès
i una manca de presentiment ^{que em fa veure} ~~però~~ que l'entres-
ta pot ésser profitosa. Ell és el meu millor
client, i m'ha ajudat moltíssim des de que
vici a Mèxic. S'ha portat sembl amb mi com
un bon amic. Em fa pena que passin tantes di-
ficultats per treballar, pare. Aquí, les nostres, no són

mai deguda a la falta de material ni a les restriccions.
Durant mes setmanes, degut al poc volum de llegir,
hi han hagut suspensions de llum, des de dos
quarts de vuit fins a un ~~quart~~ quart de nou del
vespre. Des d'avui, dia 11, tornem a tenir el
servei total. Però ja veu que les restriccions eren molt
importantes.

Muna notícia per vostè, mare: peso
65 quilos! Mai no havia estat tan gros i comen-
ço a tenir l'aspecte d'un burgès respectable. Recordo
que a Barcelona, abans de la llaga a l'estómac,
pesava 64 ~~quilos~~ quilos, que no havia ~~mai~~ re-
cuperat mai més fins ara, passant la fibra. Tinc
molta gana i la Rosa s'esforça sempre ben be-
nè-la passar amb requirits; és per això que no
he pogut conservar la línia!

Beixo lluc per a la Rosa. Pare, mare,
Joan: rebiu tot l'amar del meu
Recordo als cosins, als oncles i als amics.

Estimats pares: esteu impacient per rebre la carta de vostres en
la que ens diríeu que ja han vist i parlat amb la senyora
Palazón. Serà com si em haguessin vist una mica a tot. Aquí
ha deixat un bon record entre nosaltres i parlem d'ella molt
sovint fent vos perquè pugui fer un altre viatge ben aviat
ja que d'anims no m'hi falta. Ella per la seva banda també
va dir que escriuria al seu fill d'aquí, explicant-li amb tota
mena de detalls es entrevista que hem tingut amb vos i amb tots
els amics per a qui porta encàrrecs.

El Pare està gràcies a Déu millor que mai. Els dos darrers viatges
que es va, com mai ja li aprenent el tant que li ha engraiat. El fill i la
Alvira són magnífics i s'ho tinen molt. Els dos únics encaix. Els altres són ben fets i